

ESTE ÎNVĂȚĂMÂNTUL O AFACERE?

Ștefan FRĂȘĂNAR

Student an I, Inginerie Economică
Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca

Managementul și-a dovedit importanța de-a lungul timpului în repetate rânduri. Cu toate acestea, puțini dintre noi știm să definim acest concept. Conform DEX, managementul este “ansamblul activităților de organizare, de conducere și de gestiune a întreprinderilor”. (DEX, 2009)

Astfel că, acesta “urmărește atingerea unor obiective utilizând resurse: oameni, materiale, spații, timp. Resursele sunt considerate intrări în proces, iar obiectivele ieșiri, succesul unei bune conduceri (management) fiind dat de raportul dintre ieșiri și intrări, care indică productivitatea organizației”. (MEN, 2011)

Tocmai din acest motiv el are un rol atât de important și un impact considerabil atât asupra persoanelor, cât și asupra organizațiilor – la nivel macro.

De-a lungul timpului, managementul și-a extins aplicabilitatea în foarte multe domenii, printre care și cel educațional. Poate fi regăsit aici, așadar, prin toate caracteristicile sale specifice, reușind în același timp să-și aducă originalitatea prin particularitățile sale, determinate de specificul activității didactice.

Luând în calcul aceste aspecte, educația se comportă precum o organizație, o companie, care de cele mai multe ori nu are la conducere doar un manager ci mai mulți.

Cu toate acestea, având în vedere că vorbim de o instituție în care managementul există și la care oamenii apelează, s-au creat de-a lungul timpului, anumite nișe, care au oferit posibilitatea perturbării rigurozității. Astfel că, în momentul de față, învățământul devine o oportunitate de afacere pentru mulți.

Chiar dacă unora ne vine greu să credem că sistemul de învățământ poate fi asociat cu termenul de „afacere”, în ultimul timp s-a dovedit contrariul. Astfel că există mai mult de un argument care să dovedească acest fapt.

Toate dovezile referitoare la ideea de profit de pe urma sistemului educațional nu sunt neapărat un motiv de revoltă pentru părinți - sau doar pentru prea puțini dintre ei. Diversitatea le oferă posibilitatea acestora de a lua mai multe decizii pe care le consideră benefice pentru copil, fără a lua în calcul imaginea de ansamblu.

Începerea școlilor este moment de bucurie atât pentru elevi cât și pentru cei care doresc să crească în afacere. În ciuda faptului că se transmite că învățământul este gratuit, în momentul de față, costurile accesului la educație cresc semnificativ. Se ridică probleme cum ar fi cele referitoare la manuale, prin care editurile își creează profit considerabil. Aceasta este problema care apare în ultimul timp în mod repetitiv, și în ciuda acestui fapt, metodele de soluționare rareori sunt eficiente.

Apelarea la manuale conexe, care nu fac parte din curricula școlară, duce la mărirea profitului editurilor, fapt care este rar conștientizat și luat în calcul. Modul în care fiecare profesor decide să educe elevii are consecințe directe asupra prețului educației fiecăruia dintre ei. Fie că acest aspect este considerat sau nu o problemă pentru părinți, cu siguranță are un aport decizional mare în aflarea măsurii în care sistemul educațional devine o afacere.

Originalitatea cu care se hotărăsc unii profesori să înceapă și să continue ulterior

clasele, este suportată de părinți fără ca aceștia să realizeze măcar. Categorie ne dorim ca elevii să aibă șansa să își dezvolte creativitatea și în același timp să asimileze informațiile esențiale. Prețul acesta nu este suportat însă de instituția care facilitează accesul la educație. Din păcate nu există un fond alocat profesorilor pentru a ieși din rutina predării și de a capta elevii. Iar acest lucru duce la metode alternative de învățare, care se regăsesc în afara școlilor.

Dorința de originalitate duce la idei creative și scumpe de învățare. Dar acesta este un preț pe care părinții sunt dispuși să și-l asume, fără a ști că, cu puțin efort aceste lucruri s-ar putea regăsi într-un singur loc – școala.

Astfel că și-a mai făcut apariția o altă piață cu potențial de profit de pe urma învățământului și anume școlile „afterschool” sau diverse programe extracurriculare de pregătire a elevilor. Cu toate că nu sunt obligatorii, numărul cursanților crește, și categoric crește și profitul instituției respective. Același lucru este valabil și pentru cursurile de meditații, la care tot mai mulți părinți își trimit copiii, fapt care apare tot din cauza lipsurilor existente în sistem.

O altă metodă prin care școlile reușesc să se abată de la ideea pe care o susțin și anume un sistem gratuit, care facilitează accesul fiecărui elev, indiferent de statutul social, este impunerea uniformelor școlare. Bineînțeles, costul acestora este în mod automat suportat de familie.

Tot din cauza lipsurilor apar și instituțiile particulare, în care familia trebuie să își aducă aportul financiar într-un mod considerabil. Ca dovadă că învățământul de stat este din ce în ce mai blamat, instituțiile particulare iau amploare și înfloresc, făcând din învățământ o afacere, o formă de profit.

Dorința de uniformizare și egalitate își face apariția în școli sub diverse forme. În cele din urmă cu toții suntem o foaie albă la început, diferențierea trebuind să se facă în funcție de cunoștințele acumulate de-a lungul anilor. Problema intervine în momentul în care se constată că un aport mare în a avea acces la educație este bugetul alocat copilului.

Elevul devine așadar, fără voia sa, în mare parte dependent de partea financiară a părinților

pentru a-și asigura egalitatea în sistemul de învățământ. Într-o perioadă în care se pune accent pe a oferi copilului un sistem egalitar indiferent de clasa socială din care face parte, sistemul educațional, cu sau fără voie (mai mult cu voie) cu siguranță găsește metode de a se eschiva.

Minusurile din sistemul educațional își spun cuvântul, astfel că nișele care se creează dau șansa multor întreprinzători să beneficieze de profit de pe urma cursanților. Învățământul devine o afacere din foarte multe puncte de vedere, vizând diverse aspecte ale acesteia. Abilitățile managementului de a conduce instituția sunt puse sub semnul întrebării, ceea ce și creează oportunitatea multora de a se dezvolta în mod nesănătos de pe urma învățământului.

Sistemul de învățământ creează anumite porțițe prin care managementul fiecărei școli reușește să se gestioneze de unul singur, aducând în discuții propriile metode prin care familiile pot investi în copii. Datorită acestui fapt, sistemul educațional se îndepărtează din ce în ce mai mult de ceea ce și-a propus inițial – gratuitatea.

Este demn de luat în considerare totuși acest aspect? Până la urmă, elevii au parte de surse inovative, diverse de educație. Câți pot, însă, să și le permită?

BIBLIOGRAFIE / REFERENCES

- Abrudan, I., (2012) *Cultură Managerială*, Editura Digital Data, Cluj-Napoca.
- DEX, (2009) Academia Română, Institutul de lingvistică „Iorgu Iordan”, *Dicționarul explicativ al limbii române (ediția a II - a revăzută și adăugită)*, Editura Enciclopedic Gold.
- MEN (2011) Ministerul Educației Naționale, *Management Educațional – modul 7*, București.